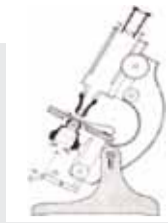
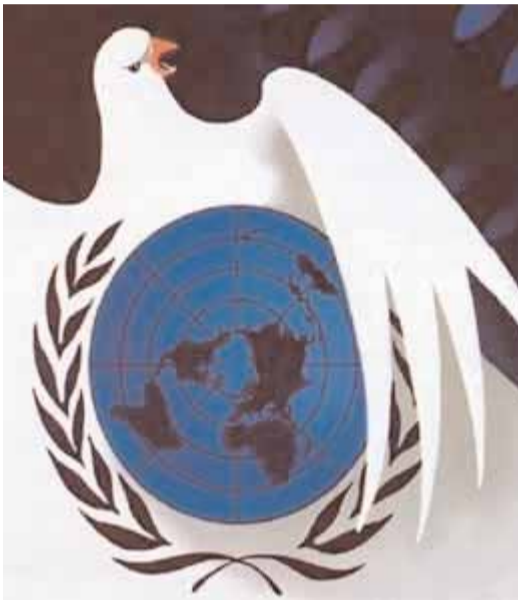

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

«Ανθρώπινα δικαιώματα», αναφαίρετη πραγματικότητα

**Της ΚΛΑΙΡΗΣ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ,
πρώην υπουργός Παιδείας και
Πολιτισμού της Κύπρου**

Ο,τι πιο σημαντικό και σωτήριο έδωσε η εκατόμβη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα. Είναι η κατάκτηση του ανθρώπου μπροστά στη θηριωδία και την απάνθρωπη μεταχείρισή του από τις δυνάμεις του σκότους και της ανομίας.

Το να είσαι ελεύθερος προσωπικά, να έχεις το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης στον τόπο σου, να έχεις το δικαίωμα της χρήσης της περιουσίας σου, να έχεις το δικαίωμα να εκφράζεις δημοκρατικά τις απόψεις σου και να μην είσαι φιμωμένος από

φόβο ή προπηλακισμό, να πιστεύεις στα ιδανικά και τις αξίες με τις οποίες μεγάλωσες και γαλουχήθηκες εσύ και γενιές γενιών από τα πανάρχαια χρόνια, παρ' όλες τις αλλεπάλληλες κατακτήσεις από λαούς της Ανατολής και της Δύσης, είναι κάτι που κανείς και με κανέναν τρόπο δεν έχει δικαίωμα να σου αφαιρέσει.

Δεν έχει δικαίωμα να σου στερήσει τη γλώσσα σου, μια γλώσσα που είναι θεμέλιο όλων σχεδόν των ευρωπαϊκών γλωσσών, γιατί, ύστερα από την εισβολή είναι κατοχή της μισής πατρίδας και με την κάθοδο των εποίκων και των κάθε λογής ξενόφερτων και λαθρομεταναστών, κατά την άποψη κάποιων γίναμε «πολυπολιτισμικό κράτος» και άρα θα πρέπει να εξο-

στρακίσουμε τη γλώσσα μας, να εισαγάγουμε στα σχολεία μας όλες τις γλώσσες και ιδιαίτερα να πάψουμε να έχουμε κέντρο τον ελληνισμό, γιατί αυτό είναι «σοβινισμός».

Δεν είναι «σοβινισμός» το ν' αγαπάς και να σέβεσαι το έθνος σου. Δεν είναι «εθνικισμός». Είναι «εθνισμός» και δεν είναι ψυχική υποδούλωση, ταπεινώση, εξευτελισμός μπροστά στον κατακτητή. Κλίνουμε τον αυχένα για να γίνουμε και πάλι ραγιαδες, ψευδοπολιτισμένοι, ανάξιοι να φέρουμε το όνομα του Έλληνα, που έδωσε στην οικουμένη ό,τι λαμπρό έχει μέχρι σήμερα στην πολιτιστική της ανέλιξη.

Εμείς, ένας ιστορικός λαός, απεμπολούμε την ιστορία μας για να ικανοποιήσουμε τους ανένδοτους κατακτητές, που δεν έκαναν ως τώρα ούτε ένα βήμα καλής θέλησης. Τους κατακτητές που μόνον απαιτούν, ώσπου να κατακτήσουν τις ψυχές των παιδιών μας, που πλήττουν την πολιτιστική μας παράδοση, που καταστρέφουν χωρίς ενδοιασμούς καθετί ελληνικό.

Κι εμείς, φερέφωνα ξένων εισηγήσεων, ανοίγουμε διάπλατα τις κερκόπορτες για να περάσουν πάνω από τα πτώματα του ελληνισμού αυτού του τόπου, οι οδοστρωτήρες της καταστροφής και δικαιώνουμε τη φήμη ότι «εύκολα σκύβουμε τον αυχένα», «είμαστε καλά παιδιά» και υπακούμε στους αφέντες μας.

Μπολιάζουμε τη γλώσσα μας με ξενόγλωσσα στοιχεία, της αφαιρούμε την ευρωστία, αλλάζουμε την ιστορία μας, ιστορία χιλιάδων χρόνων. Βοούν τα ανασκαφικά ευρήματα, οι εκκλησίες και τα χιλιάδες εκκλησιαστικά χειρόγραφα, βοούν οι τάφοι των ηρώων μας στον Μαχαιρά, το Δίκωμο, το Λιοπέτρι και σε κάθε γωνιά της γης μας, ελεύθερης και κατεχόμενης, για την ελληνικότητα αυτού του λαού, που έχει δικαίωμα να ζήσει στη γη των προγόνων του και να μην αναγκαστεί να πάρει τον δρόμο της φυγής και της εξορίας.

Έχει δικαίωμα αυτός ο λαός να έχει και γλώσσα και αληθινή ιστορία, όχι ψευδεπίγραφη, όπως έχουν και οι Τουρκοκύπριοι το δικαίωμα να έχουν τη δική τους γλώσσα και ιστορία.

Ο Χάρτης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δίνει σ' όλους δικαιώματα και ευθύνες. Οχι μόνο στη μια πλευρά, τη δική μας, ευθύνες και στην άλλη δικαιώματα και υπερεξουσίες.

Να το καταλάβουμε πριν είναι αργά για όλους. Προτού κάνουμε αχρείαστες και επώδυνες παραχωρήσεις.

Τότε δεν θα 'χουμε πού να σταθούμε.

Είναι δυνατή η «απομόνωση» της Ρωσίας;

Του ΘΑΝΟΥ ΚΑΚΟΥΡΙΩΤΗ*

Αύγουστος μήνας, χρονιά διεξαγωγής Ολυμπιακών Αγώνων, και πολλά είναι τα στοιχεία στην παρούσα «state of the art» που παραπέμπουν στην ψυχροπολεμική εποχή -λόγω των γεγονότων στη Γεωργία- με μόνη τη διαφορά ότι τώρα δεν υψώνονται τα λάβαρα του αντικομμουνισμού, ούτε παίζουν καθοριστικό ρόλο οι ιδεοληψίες των ΗΠΑ για προστασία του ελεύθερου κόσμου από την απειλή της κομμουνιστικής διείσδυσης, βάσει της παρεξηγημένης θεωρίας του Τζορτζ Κέναν περί «ανάσχεσης». Προς το παρόν τουλάχιστον, γιατί, αν εκλεγεί πρόεδρος ο Ρεπουμπλικάνος Τζον ΜακΚέιν, ίσως απονεμηθεί τιμητικά στη Ρωσία ο τίτλος «Rogue state», ήτοι χώρας που συμπεριφέρεται απρεπώς, αντιαμερικανικά, και ενεργεί μονομερώς -προνόμιο αποκλειστικά αμερικανικό- θέτουμε υπό αμφισβήτηση την επικυριαρχία των ΗΠΑ ως μοναδικής υπερδύναμης, εξουσιοδοτημένης να επεμβαίνει παντού (του Καυκάσου μη εξαιρουμένου) με την ιδιότητα του παγκόσμιου χωροφύλακα που επιβάλλει την τάξη κατά το δοκούν. Η τελευταία είδηση που πρέπει να εκληφθεί ως ανέκδοτο, προκειμένου να γελάσει παγκοσμίως κάθε πικραμένος, είναι η βαρυσήμαντη δήλωση του -μοιραία αποτυχημένου και ευτυχώς αναλωμένου προέδρου των ΗΠΑ- Μπους, ότι «η Ρωσία συμπεριφέρεται ανεύθυνα». Αποτολμώντας τέτοιου είδους δηλώσεις, φαίνεται να στε-

ναρρωθηθούμε «ποιός ήρξατο χειρών αδίκων». Η εγκατάσταση αντιπυραυλικής ασπίδας σε Πολωνία - Τσεχία γίνεται, υποτίθεται, για ενδεχόμενη επίθεση του Ιράν. Αλλά αποτελεί κοινό μυστικό, ότι θα χρειαστεί πολύς χρόνος για να αποτολμήσει οιαδήποτε επίθεση αυτή η χώρα, αν το κάνει ποτέ. Αντίθετα, είναι γνωστό το σχέδιο του Μπιλ Κλίντον για επέκταση του NATO έως τα σύνορα της Ρωσίας, κάτι που επεξεργάστηκε η νεοσυντηρητική ομάδα Μπους, προκαλώντας έντονη δυσφορία στον Βλαντιμίρ Πούτιν και δίνοντας αφορμή να εκφωνήσει έναν λόγο στο Μόναχο (10/2/07), που θεωρήθηκε -ακόμα και επικρίθηκε ως- ψυχροπολεμικός, αφού αναφερόταν στη διαμόρφωση του πλανήτη ύστερα από την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού ως «...ενός κόσμου, ενός αφέντη, ενός κυρίαρχου». Η κατάσταση επιδεινώθηκε ύστερα από την απρόκλητη, όσο και βλακωδώς παρορμητική ενέργεια του προέδρου της Γεωργίας, Μιχαήλ Σασκασβίλι, που πίστεψε ότι ο πρωθυπουργός της Ρωσίας Πούτιν θα ήταν εντελώς απορροφημένος με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ώστε να δώσει σημασία στην εισβολή των Γεωργιανών στη Ν. Οσσετία. Μάλλον δεν ήταν, όπως απέδειξαν η άμεση επιστροφή του στη Ρωσία και ο καταστροφικός για τη Γεωργία «Πόλεμος των 5 ημερών», όπου ο Σασκασβίλι -ιστορικά αδιάβαστος- δεν γνώριζε καν την κοινότοπη ρήση του Χένρι Κίσιγκερ, πως οι μεγάλες δυνάμεις σπάνια θυσιάζονται προς χάριν των μικρών λαών, προσδοκώντας άμεση στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ όταν δέχτηκε ρωσική επίθεση και προκαλώντας, με τηλεοπτικές εμφανίσεις με φόντο θυρεούς και οικόσημα, αλλά και με κόμμωση Αντολφ Χίτλερ. Η επικεφαλίδα έγκριτης αμερικανικής εφημερίδας «Η Gazprom τрупάει μέσα στην Ευρώπη» καταδεικνύει πόσο δύσκολη είναι η απομόνωση της Ρωσίας, έστω κι αν αυτή έχει κυριευθεί από την τρέλα του χαμένου μεγαλείου. ΗΠΑ και Ε.Ε. ξέρουν πως οφείλουν να ενεργήσουν με περισσή περίσκεψη για το ενεργειακό τους συμφέρον -και όχι μόνο. Οι καιροί αλλάζουν.

* Ομότ. καθηγητής ΑΠΘ